

~~però pel damunt de tot quedava~~ del centrat de la nostra amistat
l'animitat d'Elena reposava bo i aconsegüent.

~~era~~ arribava l'hora de les grans disertacions, ~~després~~ vindrien ^{meis fons} la
les contraversies i les confidències. No deixavem ^{en frau} ni la filosofia, ni/mo-
ral, ni la sociologia ~~mixkxzpolitzixz~~. També conreuavem els temes polí-
tics陪伴ts de les més ferotges discussions (No teniem les mateixes
idees) La revolució russa entussiasmava Elena, Jo li dissenyia els pro-
cediments. Sovint la contradeia pel sol ~~menys~~ plaer de veure-la exal-
tada. Ho conseguia facilment. Ella cridava, feia grans moviments, picava
damunt de la taula amb nerviositat creixent. De sobte, en l'acalorament
peroratiu deixava la cadira. En ^{alçar-} llevar-se feia caure a terra algun ab-
jecte. ~~Era~~ trontollava el llit i la taula. Tot passant solia donar-me
un cop al colze o al genoll.

-Seu! -li cridava jo, i ella obeia en una semi-consciència complaent
Un minut després, però tornava a aixecar-se. No podia estar quieta, ~~Ela~~
~~ous i el permetí la suavitat i el café la exaltava. Jo entretant em~~
~~per la mitjana del moment~~
deixava bressar ~~per regularle bons minuts tan memorables~~ i res tenia la
força d'apassionar-me.

i jo sostenia Elena tan bé com varem saber i poder. La penuria d'ambdues ens apropara mes encara. + *L'issolte*

Elena havia llogat una petita cambra amb una finestra que mirava a la "plasse des Esux Vives.". La dama que l'hostatjava notenia cap mes llogater. Era una dona entrada en anys un bon xic misteriosa. Tota el dia ~~exhibeixera~~ ^{mfra} fent de mercera derrera d'un taulell. Pero a les vetlles depres del tencament de botigues no la haurieu trobat ni a casa ni el carrer. La seva vida podria schblar perfectament vu gr si no us assahentes ella mateixa de l'esdevniment ~~ix~~ que va transvalsar-la. Als divuit anys havia tingut una filla. A questa maternitat illegal i precoç era ~~ixxix~~ el gran orgull de la dama ensens que la part confessable de la seva aventure. Ella descarragava tota la responsabilitat d'aquest fet demunt la seva desmés surada afició als inquietans misteris de l'^{ocultisme} espiritisme.....

teris de l'esperitisme.

Des de molt jove s'havia interessat per les ciències metafísiques. ~~Era~~ ~~Hevia estat~~ una noia, normal, fresca i atraient, però tenia les potències tancades a tota veu que no fos la dels esperits. Va ésser, segons ella, en una sessió ~~espiritista~~ ^{espiritu-hipnotista} on concebi, sense pena ni glòria, aquell fruit carnal. No comprenia com s'esdevingué, ni sospitava del culpable. Aquella Magdalena graciosa que nasqué uns mesos després, era filla sens dubte d'un esperit maligne, aprofita-dor i sensual.

La meva amiga vivia bé en aquell pis fred i solitari; sempre però, amb una certa inquietud. Sembla que encara algun vespre s'hi celebraven reunions de caràcter espiritista. El timbre de la porta sonava constantment, passos discretes lliscaven vers el saló. Els invitats passaven allí mantes hores en un silenci inquietant i misteriós.

Dissable

Elena aleshores es tancava amb pany i clau dins la cambra. Esperava, un xic nerviosa, que les passes tornessin cap a la porta del pis. Després es quedava novament tranquil·la.

La cambra que havia llogat era minúcula. Quedava plena amb un llitet de ferro, una cadira, una tauleta i un rentamans. Quan tot fou instal·lat ja ni ens hi podíem ni bellugar. I malgrat això aquella cambreta va presenciar les hores més plenàries i brillants de la nostra vida d'estudiants. Recordo el sopars ~~menjant~~ suculents dels dissabtes (era l'únic dia de la setmana que sopavem) les discussions sentimentals, filosòfiques, pedagògiques i fins polítiques, que hi sosteníem amb sinceritat i entusiasme. Soltíem acompanyar-les de crits apassionats que feien vibrar, no solament les nostres veus, els nostres cors, sinó els vidres de la vella finestra.

Dissabte! Gran dia, el més gloriós de la setmana!

mava

Al dormatí, quan la minyona de la meva llogatera entrava a la combra amb el cafè i un afectuos "Bon jour Manzell" jo em despertava amb una esgarrifança de joia ; "Es dissabte -em cridava el cor dins el pit- dissabte, dia de llibertat" Quantes d'illusions em portava a uest dia.
de
Quina dolcesa poder gaudir mes estona / la tebior dels llençols !

Una hora mes tard, saltava del llit delherosa i corria a llucar el cel que apareixia en forma de rectangle penjat demunt del cel-obert. Seria blau ? desgraciadament, ben poques vegades . Sovintejaven els tons grisos del mes clar al mes fosc .

Aquestes petites emocions , insignificants en apariencia eren per mi difinitives . De la color del cel depenia un dels gaudis mes pregons del nostre viure obscur. -----

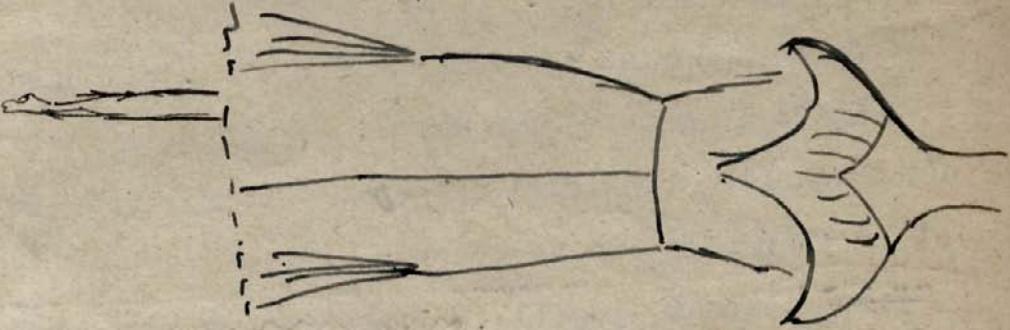
Zene ~~haurí~~⁷ret de la nostra llibertat amb mal temps i sense diners?

Per això el meu primer moviment era vers la finestra . Si feia bo o passador em posava a feinejar.Volia enllistar la meva cambra i la meva bugada per a poder sortir amb Elena. Si plovia o nevava ~~ella~~^{Nelia} romancejant fins l' hora de l' apat.

En estudiar ni tan sols hi pensava . Feia massa fred!

Dintre la meva cambra gran i espaiosa hi havia una estufa monumental, un d'aquells artefactes suïssos de ferro treballat amb un tub gruixut llarg i angles que travessava arbitràriament la cambra d'un cantó a l' altre . Aquest aparell , ~~descomptant~~ era sempre ancat. Una o dues vegades vaig tractar d' encendre'l, però ~~consumia tanta massa carbo que~~ ^{consumia tant carbó que} ~~per a~~ ^{per a} anivellava el nivell del ~~hi havia hagut de seguir mirant~~ ^{hi havia hagut de seguir mirant} i haurien passat tots els dinars d'aquell hivern. ~~hi havia hagut de seguir mirant~~ I aquest anit no era pas suprimible. ~~definitivament~~ ^{suprimita} de la colecció . Calia esparil·lar-se per a Enfornia el fogonet ~~de carbó~~ ^{venia} a serpentar el fred mentre arribava Elena! Encenia el fogonet d'alcohol.

Per a escalfar - un 'hi' hanica calent un
pí nimic des els dins d'apostell hivern
i aquests apats no eren pas suprimibles

Aquest aparell era sempre apagat. Una o dues vegades vaig tractar d'encendre'l, però consumia tant carbó, que per a escalfar-me, anivellar el presupost hauria hagut de suprimir l'ús dels apats del dia. Muixar o escalfar-me. Sedar la calefacció restà definitivament condemnada.

Calia espavir-se per a esqutar el fred mentre arribava Helena. Encerrà el fogonet d'alcohol. (aquest combustible era barat a Suïssa) hiposava (al damunt de esto, que s'era hi posava el cafè que s'era

-8-

~~Escalava el cèle que s'era ben refredat, mentre jo mandrejava, ~~sota~~~~ al llit i mes tard ~~sota els llençols.~~ Mes tard ~~escalava~~ posavaigua ~~al peu~~ per rentar-me i bugadejar una mica. Ja no sentia tan el fred. Mentre feia ~~java~~ anava somniant en aquells dos dies de llibertat que tenia ~~el davant meu.~~ ^{m'esperaven} Gaudia ~~excessos~~, d'una benaurança infinita que els rigors i els desenganyans de l'Institut m'havien posat en condicions d'apreciar.

Capa les deu arribava Elena. Invariablement abrigada de cap a peu. Portava un gran abric marró amb un coll alt, un barret tou enfonsat fins als ulls, una bufanda que li tapava nas i boca. Les mans enguantades de llana gruixuda i encara ficates l'una dintre la mànega de l'altra, com els frares. Unes sabates altes i dos parells de mitges.

El seu primer mot en entrar era :

-Brrr! - I sens'atreure's les mans de dintre les mànegues : "Buenos días chiquilla, pero que frío hace aquí!". Mentre jo enllestia els ^{menys apresa-} ~~estalls~~ ^{ment,} per la sortida. Elena no deixava de passejar, sempre amb el nas ^{nota} dintre la bufanda i les mans dintre les mànegues.

De tant en tant donava un cop de peu ~~per~~ terra per escalfar-se els

does she tell us. We first received our bases this Saturday evening. The system of men to man letter exchange is excellent.

systemet erneut. Hierfür liegen zahlreiche von der sozialen und wirtschaftlichen Entwicklung abhängige Faktoren vor, die eine Veränderung des sozialen Systems erfordern.

peus o per d demostrar la seva impaciencia.

"Date prisa chiquilla. Ya me contarás eso despues!"

Al carrer, sota un cel sovint gris, caminavem de pressa contra el vent glaçat i la pluja. Elana, sempre un xic endavant, anava amb el cap baix amagat sota els abrigalls, fent saltitrons lleugers, una mica d'ocell esverrat.

Dinavem

~~Anavem~~ lluny, a l'altre cantó de la vila, en una pensió de on el era família que menjar/sa i abundant. Atravessant els barris elegants, ens encantavem davant la sumptuositat dels hotels voltats de magnífics jardins, amb avingudes rectilínies i parterres ~~perfectament~~ geomètrics. La casa solia estar tancada, el to gris dels seus murs i la forma arquitectònica, tan característicament austera, es destacaven entre el fullatge daurat i verd foscos d'una tardor nòrdica.

Els autos relliscaven rabents damunt ~~els~~ les avingudes. El so de les botzines era breu i pompós. Hi regnava un silenci ~~gran~~

gantxi confortable, ~~que nosaltres~~ que nosaltres tres no gosàvem trencar.

Per l'ambient que ens voltava apareixia inhospitalari, ~~fotografia de vistes pobres~~ ens hi sentíem malament. Era molt més plaent, ~~en la tarda~~ cap al tard, resseguir els barris cèntrics i encastar el nas contra el vidre d'un aparador de xarcuteria. ~~en la tarda~~ canxescalfat per centenars de bombetes elèctriques. Ens hi feiem passar le fred tot projectant ~~en la tarda~~ àpats suculant pel dia que posseísim diners.

Després de dinar venia la passejada i la discussió. Jo imposava la primera; Elena provocava la segona.

Andarem ~~Selim anser~~ prop del llac, atraient com un imant. Els dies serens s'hi reflecteixen les muntanyes, netes, retallades, ~~trencades~~ ^{trencades} dins la puresa infinita d'un aire net, subtil. Des de la ~~riba~~ riba esquerra seguïem cap al Riu Rodan, ample i ~~llis~~ ^{llis}. ~~en la tarda~~ Des d'allí/contemplavem el barri ~~opposit~~ d'enfront: cases altes, massisses, ~~pesantes~~, sota grans teulats inclinats, damunt dels quals es ~~desenvolupaven~~ drecaven ^{llurs} sentenys de xemeneies fumejants.

Llegíem els immensos ~~excepcionals~~ ràtols del grans hotels "Rússia".
 "Les Bergues",

Invariablement travessàvem el pont del Montblanc. Jo resseguí amb l'esguard encusat les evolucions de ~~milers d'~~aus aquàtiques. Anaven de les baranes ~~sota~~ del passeig a les amarres dels vaixells, dels pals a les barcasses; i de per tot arreu a reposar damunt l'aigua gelada del llac.

Des de l'altre cantó veiem el barri Des Eux Vives, gris i ~~negre~~ feixug, ~~arrasat~~ arraserrat a flanc de "Saleve". Aquesta muntanya s'aixeca perpendicularment ~~entre~~ en el límit del cantó ginèbri, com una immensa muralla. A la tardor ~~negra~~ negra era daurada pel rovell de milers de fulles morents. A l'hivern era blanca, sota el darrer polsim de neu alpina. Darrera el "Saleve" es destacaven muntanyes i més muntanyes, altes i multiformes, enfonsades en l'espai, desafiant els núvols, gratacant l'infinit amb ~~les~~ punxes majes-

tuoses .Els Alps! envolcallats per l'esplendor de l'hivern , baix la benedicció d'un cel blau, amb tota la puresa dels celatges ^{de} invernaus.

Tots els gegants de la Savoia, amb el Mont Blanc senyorejant-hi!

Aquest espectable ~~massutuynk hivernal o tardorral~~ era ~~sempre~~ tan colpidor, que jo llençava un crit i m'hi aturava. Elena protestava sempre invariabilment.

"Vamos Aurora ,yo me muero de frio!" Així començava la discussió.

Jo l'acusava d'indiferència, de prosaicisme, de manca d'exaltació i d'amor ~~per~~ la Natura. Ella es defensava. Volia demostrar-me que el sofriment físic és més poderós que tots els plaers plàstics.

Jo la seguia rondinant. No podia capir els seus sofriments. Elena gairebé plorava , tal volta per culpa del fred que la tormentava terriblement, ^{inconpresio} qui sap si per la meva ~~incomunicabilitat~~ de criatura sana i forta a quin^{que} els rigors del temps no acoverdeixen.

Hi havia dies de boira tan atapaïda que no podíem ni ~~descobrir~~ destriar els edificis de l'altra cantó del Ròdan . Malgrat aixó ,jo m'aturava

també , no per a fer petir Elena ~~naturalment~~ sino per una irresistible apel·lació d'encís . Hi havia tan bells motius de fruïcció & una mages-tuosa filera de Cignes tranquil·ls, hieràtiques, lliscant ~~sota~~ l'aigua de zènc. Un xisglejar agut de gavines, gracioses i atrevides ~~venint~~ a penes ~~de~~ el pa ~~de~~ dels ~~els~~ dels ~~de~~ passejants ~~que~~ baralla dins l'aigua entre ànecs , gavines i Cignes per unes èngnunes de pa...

"Vámonos chiquilla, yo me hielo!"

"Pero que es la vida per tu?- li cridava jo indignada- Un abric, una bufanda, una estufa ~~a~~ petroli ^M'anava exaltant. Li engegava un discurs ponderatiu ple de frases més o no tant retòriques . ^{Cantava} Ella ^{l'amor} ~~de~~ la natura, la meva admiració per les petites coses ,la importància del detall en la vida de l'home. M'escoltava jo mateixa amb certa satisfacció. Ella, en canvi, no contestava mai.^(en aquests moments) No li abellia discutir dintre l'aire gelat de la tarda . Caminava depressa ^{un} xic al davant meu, fent sempre saltitrons d'ocellot malaltís. De tant en tant una articulació incomprendible, sortia de la bufanda . Jo endevinava uns mots:

"ingratitud" "inconsciencia" "temperamento".

Tot d'una Elena s'aturava. Acabava de decidir que calia entornar-se'n.
Jo volia allargar la passejada. ~~en~~ Discutíem desesperadament.

Pero Elena ~~auxiliava~~ em seguia gairebé sempre. I jo aleshores, per recompenyar la seva gentilesa li parlava de la beutat del lloc on anàvem.
~~Adhuc~~ describia per endavant, entusiàsticament. La portava cap els afores de la ciutat on podíem admirar la finor dels jardins tardorals. Infinitat de fulles de ~~verdor~~ variats matíos ~~poderaven la bellesa~~ enriquien la beutat del paisatge ~~fins~~. Arbres centenaris apareixien magestuosos vorejant les avingudes, amagant les vil·les senyoriais. La meva amiga acabava per distreure's mentre passegessim per llocs abrigats.

Quan la tarda era bella, soliem anar Ròman avall, fins ~~a~~ el seu aoplament amb l'Arve. Ens encisàvem una estona contemplant l'aigua grisa i escumosa del torrent alpí maridant-se amb la blava ~~ma~~ ~~festosa~~ del Ròdan. Per una estona, es destriaven perfectament les dues tonalitats del líquid. Ben ~~taula~~ però, el riu ofegava el torrent;

El blau i el gris es barrejaven i poc a poc tot es tornava blau.

Nosaltres en veure morir l'Arve, evocàvem el seu naixement. Ens plavia recordar els glaçets ~~sobres~~ quebes formen al peu del Mont Blanc. Allí, els nostres ulls de mediterranies havien descobert, feia poc l'atractiu de les neus eternes, i la forsa de les torrentes alpines.

L'esguard de les nostres ~~inxidències~~ joveneses inquietes, seguia el Rodan ~~amb~~ admirativament amb un anhel germa de viatge i conquista.

Mes tard, soliem retornar pel cantó de Sant Joan, encimbellat com una forçalesa medieval. Des d'allí albiravem encara el Salève a contra-llyum i algunes muntanyes alpines. Com les recordo! Eran rosades a la posta, i blaves i morades al cap-vespre.

-Mira, mira Elena! - o tornava a ésser aturada sobre el Ródan - Es maravellós, inponderable!

Pero l'amiga no volia aturar-se. Passava depressa com fulla que arras-sega el vent. Portava el cap cot sempre dins la bufanda i les mans amagades com els frares. Des de l'altra banda, arreulida prop d'una vella paret, humida i verdosa de molsa

s'era aturat. Cridava:

"Vámonos chiquilla. Tu quieres matarme!"

- El que jo vull es fer-te viure, viure! - contestava jo indignada.

Tornavem a enfadarnos, però en ésser de retorn a la ciutat sempre ens reconciliàvem. Calia preparar el "gran àpat", anar a comprar. Estudiamos

el menú però ~~comprarem~~ ~~els~~ composava invariablement de pésols amb pernil, ~~ens ouírem~~ ~~ferrats~~ ~~regat~~

i un "plum-kake" i café. Tot plegat una despesa modesta, complicada però per l'anada a la pastisseria. En aquest gentil establiment, veí de l'

Institut, hi havia un minúscul saló de te. En arribar-hi en fredorides ^{converses}, ~~ensum~~ flair ~~era~~ ~~era~~ ~~quisida~~ i ~~en~~ ~~dir~~ les (rialles de) companyes d'estudis i la ~~en~~ ~~en~~ ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~ ~~la~~

líquid, ens amarava un irresistible desig de romandre. Una de nosaltres proposava:

tres ~~deix~~ "Si prenguéssem una tassa de te"? Despesa terrible per unes

estudiants pobres! Acostumades ~~sem~~ a resoldre problemes econòmics ~~sempre~~ ~~probarem~~ ~~la~~ ~~manera~~ ~~de~~

~~sem~~ satisfer el nostre desig. La dependenta era una suïssa alemanya grasset, amable, treballadora. Ella sola feia la feina de

la botiga i del ~~•~~. La recordo amb les galtes molt rodones i roges sota uns cabells color de blat madur. Mai va negar-nos "un sol te però amb dues ~~kkkkkk~~ taces i un ganivet" Ens ho portava amagat sense rondinar ~~ni~~ ni burlar-se'n. Ens partíem el te, tallàvem dues llesques ^{tot} del plum-kake del vespre i ho saforegavem/amb ~~darr~~ fruicció. Passàvem a pagar a caixa: 1,2⁰ del dolç i 0,60 del te.

Sortíem satisfetes, reconfortades. Aquesta petita despesa del dissabte representava un dels moments més deliciosos de la nostra vida.

Se'n ^{havia} escalfat ~~el~~ l'estómac i l'esperit ^{dinde} a uella saleta gentil.

Mes tard entràvem triomfalment a la cambra d'Elena. Portavem els braços plens de paquets, les galtes gelades i una gana terrible.

L'estança, sempre tencada, pedia a petroli desesperadament. Aquest detall però no ens afectava gaire. Teníem feina. Calia preparar el gran sopar. Una encenia la estufa, l'altra tallava el pernil en tiretes.

~~Escalfava els peus i fredia els ossos~~. Elena parava la taula. Demunt d'un tovalló hi ~~metava~~ posava dos plats diferents, un

Vas i una tassa, una cullera i dues forquilles. Acquests objectes familiars ens entendrien un moment. Ens recordaven la llar abandonada, de la mare el somriure bondados, les seves recomanacions i el seu dolor contingut en aquella hora inesborrable de partença. ~~Mentre tant jo escalfava els~~
~~pènols i ferrava els vidres~~

Quan tot estava llest, ens abronavem materialment damunt del sopar. Passaven llarga estona silencioses, menjant. ~~Petits bocans satisfets~~
~~amb nombrosos respires de satisfacció~~ ~~els~~ accompanyaven l'acte trascendental. Cap cosa al món podia interessarnos llevat dels pesols i el pernil. Res ni ningú ens semblava envejable.

Solament a l'hora del plum-kake i del café començavem a conversar. Tallavem el dolç en llesques primissimes i l'anavem satorejant lentament amb voluptat. De café n'havíem fet prop d'un litre. Beviem, beviem, fins experimentar una mena d'embriaguesa que ens feia oblidar el món ple de misèries i dolors. A fora la nit era freda i boirosa. Xiulava el vent i a voltes repicava la pluja contra els vidres de la finestra. ~~En canvi~~ ~~Però~~ dintre la cambreta d'Elena tot era lluminós i clar! La estufa de petrolià puds però escalfava, més postres i el ~~bravatge~~ ~~café resultaven~~ esquisits,

19 Pel davant de tot, la nostra amistat, era tan ~~soleca~~ ^{de dissidents} difini-
tivament consoladora, que aquells intercanvis ^{variant} confidencials, i apre-
dictats per l'oposició, de l'institut, dels dissidents, denien prou força per
a sostener el nostre ~~sofressor~~ ^{de l'hostilitat} equilibri intel·lectual, menassat.
No deixarem en pau ni la filosofia, ni la pedagogia
ni els records esfumats ^{escarmentats} ~~de les primeres~~ ^{escarmentades} amoresos.
També conreuarem els temes polítics, aconys elegts de ferreus
discussions. No tenim les mateixes idees. ~~Però~~ ^{Era una fable i produlsa socialitzant} Elena era
comunista, jo ~~no era res~~ ^{era una fable i produlsa socialitzant}, però més que la divergència, desplaça-
ent separava el més després l'oposició total de caràcter. Ella
era expressionista, sincera, el puer fou d'un ideal ben d'hint
l'envareva. El comunisme era per a ea seu atenció sense
~~l'única solució per a la humanitat resvalguda~~ ^{les seves idees fixades hi havien}
~~que salien de la seva raig~~ fixades, obrien al seu gran cor i a l'esperit generós, i just
que amarava tot hora la cauva acció. En occi-
si... Es varen abavisar dues burgeses. Clàritas enca
en

de més esperit revolucionari; Alshores, com ara, els meus idees
eren de renovació i de justícia com les d'Elleve, però un excessiu
fusióne destructor, un egoista i infantil de conservació, m'
allunyaven del camp socialista o comunista. I pel darrament
de tot, jo tenia molts mals de caps meus preoccupacions
personals, que m'oblidar-me a altres ^{sentiments} activitats que no fossen
els meus estudis, la meva poesia i els meus treballs,
desgraciats amors.

La revolució russa entusiasmà Elleve
i dissetze anys ella fredament, maliciosament. La
noia s'exaltava. Jo seguia corbreant-la per pocs desig
de veure-la flanquejar i oír-la argumentar a favor dels
soviet. Ella, sempre exuberant, cridava així vorejant
d'apòstol, fer grans moviment ^{picanys que el puny posava},
les espes, les foses, la fofetesa que tenien roncada sobre la taca,
picava amb el puny. En l'alzament de les seves
perneres, d'autoritat de la secció, algú objecte roba

2) per ferre, ~~que fia~~ ^{que fia} Empoyava amb una pista del llet o de la taula,
~~frontollar les~~ ^{que fia frontollar} perillósament. Tot passant sols d'ar-
me un cop de calze o de genoll. "Seu" li cridava jo, i Ella
obria inconscientment, però un nou giro de la conversa, l'
axiellava altre cop desassegant la cadira. No podia ronca-
dir. El cafeï la esvoltava. En canvi jo, era pregonant,
d'intencionat felic. Ho havia oblidat tot. En el circ
al ~~estiu~~ deliciós sensualisme ^{de} Xaragua cafeï's petits
glops, arreplegara les pugnacions de pluma-Rata, Mescal pava-
ua les mans a l'abdomen... En el seu seccoc
cident hi havia una elecció d'esper. Avui no poh-
avia voler, ~~s'ha~~ ^{s'ha} donat a la cinquageneria dels
meus amics el meu caràcter reuel, access l'ablit
de l'home que estic. Tant i més, van juntar-
se sans, no posen n'el·lipses per a recuerdes o
bots! Y belles uns col·les, i els demés!
Contrariament a Elena, v'discriu amb ella pel puer sois de seül-la

Una mena de boira blavosa omplia la cambra. Sé ns entelaven els ulls i ens coien segurament per culpa del petroli. ~~Això~~^{agrest fet} no ens des-torbava ~~ja~~, ~~encara~~^{això} contribuia a l'irrealisme voluptuos que ens amarava.

S'escolava el temps sensa adonar-nos-en. Solien passar mes de dues hores entre el moment que jo deia "Me'n vaig" i el que ~~realment~~ jo partia. Al darrer minut ens venia invariablement un gran deseo de confidències. Ens explicavem els nostres desengangs ^{(o les nostres propres am}, ~~de la~~, en ellora, tenia una leva en. Feiem ~~recitacions~~ ... Reviurem en aquella petita cambra, les aventures sentimentals més allunyades, les primeres illusions... Vibraven ~~les~~ ^{el} nostres veus i la emoció era tan ~~intensa~~, que a uell boiros passat es convertia en lluminós present.

Tot d'una s'era trencat l'encís. Tocaven les dotze en el rellotge de l'Església veina .

Calia partir, afrontar la nit fosca i freda. Les vents s'apagaven encongides. Tristement m'abrigava, m'enguantava tristament

-Bona nit Elena! -

Ella sortia fins l'escala. M'acompanyava amb un esguard humit de tendre amistat.

"Adios chiquilla, hasta mañana!" Pero en evocar l'endemà se'n arrugava l'entrecella. El diumenge no podia esser un dia felic: Era la vigilia del dilluns (això també ho varem descobrir plegades).

(a continuar)

Aurora Bertrana